

Mariusz Wieczorek

"Ubezpieczenia społeczne.
Praktyczne omówienie z
orzecznictwem", Andrzej Krajewski,
Warszawa 2002 : [recenzja]

Acta Scientifica Academiae Ostroviensis nr 14, 122-123

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ANDRZEJ KRAJEWSKI:
UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE. PRAKTYCZNE OMÓWIENIE
Z ORZECZNICTWEM;
WYDAWNICTWO ZRZESZENIA PRAWNIKÓW POLSKICH,
WARSZAWA 2002 s. 349

Ubezpieczenia społeczne w ciągu kilku ostatnich lat uległy daleko idącej przebudowie. Szczególnie doniosłą rolę odegrały w tej mierze ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych² i ustawa z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych³.

Konsekwencja dokonywanych przez ustawodawcę zmian jest proces szybkiej dezaktualizacji literatury poświęconej ubezpieczeniom społecznym. Dlatego też z uznaniem należy odnieść się do prób przybliżenia zainteresowanym aktualnego stanu prawnego. Jedną z takich prób jest recenzowane dzieło.

Zakres przedmiotowy pracy obejmuje ogólne zagadnienia ubezpieczeń społecznych (rozdział I), emerytury i renty z FUS (rozdział II), wypadki przy pracy i choroby zawodowe (rozdział III), zasiłki w razie choroby i macierzyństwa (rozdział IV), zasiłki rodzinne, pielęgnacyjne i wychowawcze (rozdział V), odrębne formy zaopatrzenia emerytalno rentowego (rozdział VI), tryb dochodzenia roszczeń z ubezpieczenia społecznego (rozdział VII), otwarte fundusze emerytalne (rozdział VIII) i pracownicze programy emerytalne (rozdział IX). Ponadto opracowanie zawiera tekst kilku kluczowych dla ubezpieczeń społecznych aktów prawnych.

Z porównania tytułu dzieła i jego zawartości wynika więc, że Autor nie ogranicza się jedynie do ubezpieczeń społecznych (pierwsze cztery rozdziały), ale omawia również zagadnienia wykraczające poza ich zakres przedmiotowy. Zdziwienie budzi zwłaszcza zakwalifikowanie do ubezpieczeń społecznych zaopatrzenia emerytalnego sędziów i prokuratorów. Z tego względu wydaje się, że sam tytuł opracowania jest bardzo niefortunny i bardziej uzasadnione byłoby posłużenie się pojęciem zabezpieczenia społecznego.

Autor, nie podając żadnych argumentów, posługuje się również niekonsekwentnie samym pojęciem ubezpieczeń społecznych, raz w liczbie mnogiej, a w innych miejscach w liczbie pojedynczej, co nie jest błędem,

---

² Dz. U.. Nr 137, poz. 887 z późn. zm..

³ Dz. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.

ale nie sprzyja prawidłowemu zrozumieniu przez czytelników przedstawianych instytucji.

Natomiast niewątpliwą zaletą dzieła jest zamieszczenie w nim licznych orzeczeń Sądu Najwyższego, które mogą stanowić dla czytelników praktyczną wskazówkę w stosowaniu kluczowych przepisów ubezpieczeń społecznych.

Sposób prezentowania przez Autora poszczególnych świadczeń jest przejrzysty i czytelny. Dzięki temu nawet osoba nie mająca podstawowej wiedzy o ubezpieczeniach społecznych, nie będzie miała problemów z przyswojeniem prezentowanego materiału. Za zbyt skąpe należy uznać rozdziały poświęcone otwartym funduszom emerytalnym a zwłaszcza pracowniczym programom emerytalnym (zaledwie 4 strony).

Zgodnie z notą wydawcy dzieło adresowane jest do osób prowadzących w firmach sprawy pracownicze, pracowników ZUS, pracodawców prowadzących małe i średnie przedsiębiorstwa a także pracowników dochodzących swych roszczeń z ubezpieczeń społecznych. Prezentowane opracowanie daleko jednak wykracza poza ramy poradnika. Porównanie podręczników akademickich poświęconych prawu pracy i ubezpieczeniom społecznym (ew. zabezpieczeniu społecznemu) i recenzowanego dzieła, pozwala na postawienie tezy o jego potencjalnej przydatności dla studentów, których program studiów obejmuje ubezpieczenia społeczne. Oczywiście opracowanie nie może zastąpić monografii poświęconych przedmiotowej gałęzi prawa, ale może być – mimo ww. mankamentów - wartościową pomocą dydaktyczną dla studentów (z wyłączeniem studentów wydziałów prawa).

Recenzja: Mariusz Wieczorek